

ИЗВЈЕШТАЈ
о ојени подобности теме и кандидата за израду докторске тезе

ПОДАЦИ О КОМИСИЈИ

Одлуком Наставно-научног вијећа Филолошког факултета у Бањој Луци број 09/3.2078-13д/16, која је донесена на 82. сједници одржаној 13. 9. 2016. године, именовани смо у комисију за оцјену подобности теме и кандидата за израду докторске тезе под називом *Слика Босне у српској књижевности 20. вијека*, коју је пријавила мр Валентина Милекић. Комисију чине:

1. **Др Саша Шмуља**, ванредни професор, Филолошки факултет Универзитета у Бањој Луци, УНО Опште студије књижевности, предсједник.
2. **Др Снежана Милосављевић Милић**, редовни професор, Филозофски факултет Универзитета у Нишу, УНО Српска и компаративна књижевност, члан.
3. **Др Сања Маџура**, ванредни професор, Филолошки факултет Универзитета у Бањој Луци, УНО Теорија књижевности, члан.

Састав Комисије са назнаком имена и презимена сваког члана, звање, назив уже научне области за коју је изабран у звање, назив универзитета и факултета у којем је члан комисије стално запослен.

**1. БИОГРАФСКИ ПОДАЦИ, НАУЧНА И СТРУЧНА ДЈЕЛАТНОСТ
КАНДИДАТА**

Мр Валентина Милекић је рођен а 7. јула 1983. године у Бањој Луци, где је завршила Гимназију и Музичку школу, те Филозофски факултет и Музичку академију. Постдипломски магистарски студиј, смјер Наука о књижевности, уписала је на Филолошком факултету 2009. године, а 2014. године одбранила је магистарску

тезу на тему „Слика Другог у романима Бранка Ђопића“. На Филолошком факултету Универзитета у Бањалуци запослена је у звању вишег асистента – УНО Теорија и историја књижевности.

Ангажована је на пројекту „Проучавање и заштита нематеријалне културне баштине Републике Српске“, под руководством проф. др Јеленке Пандуревић као и на пројекту „Лирски, хумористички и сатирички свијет Бранка Ђопића“, под руководством проф. др Бранка Тошовића.

Учествовала на многим научним скуповима, окружним столовима и другим научним манифестацијама:

1. *Наука и политика. Филолошке науке*, Филозофски факултет Пале, 22–23. мај 2010.
2. *Ђопићево моделовање реалности кроз хумор и сатиру*, Народна и универзитетска библиотека Републике Српске и Институт за славистику Универзитета „Карл Франц“ у Грацу; Бања Лука, 5–7. септембар 2013.
3. *L'Italia altrove*, Филолошки факултет Бања Лука, јуни 2011.
4. IX Међународни научни скуп *Српски језик, књижевност, уметност*, ФИЛУМ Крагујевац, октобар 2014. године.
5. X Међународни научни скуп *Српски језик, књижевност, уметност*, ФИЛУМ Крагујевац, октобар 23–25. октобар 2015. године.
6. *Први светски рат: одраз у књижевности, језику и култури*, Филолошки факултет у Бањалуци, 13. и 14. октобар 2014. године)
7. Округли сто о Бранку Ђопићу 24. 8. 2015. године, поводом јубиларног 50. Кочићевог збора, у организацији Завичајног удружења „Змијање“ Бања Лука
8. *Фестивал науке*, Влада Републике Српске – Министарство науке и технологије, Бања Лука, 12. и 13. новембар 2014. године.
9. *Научни скуп посвећен књижевном стваралаштву Бранка Ђопића*, Андрићев институт, Одјељење за књижевност Андрићевог института, Андрићград – Вишеград, 26–28. децембра 2014. године.
10. Међународна конференција *Паисиеви четенија 2015*, Пловдивски универзитет „Паисий Хилендарски“, Пловдив, 29–31. октобра 2015. године.

Поред наведеног активно се бави музиком. Умјетнички је руководилац и солиста у групи „Траг“ са којом је снимила два албума и одржала неколико стотина концерата

широм света. Такође наступа и као члан неколико оперских ансамбала.

Списак објављених радова:

a) Научни радови

1. Милекић, Валентина (2011), „Књижевни поступци у два ратна романа: *Ton je bio vreo* Владимира Кецмановића и *Od Огњене до Благе Марије* Јована Радуловића“, у: *Наука и политика. Филолошке науке*, Зборник радова са научног скупа, Пале, 22–23. мај 2010. године, Филозофски факултет Пале, стр. 333–343.

Кроз овај рад ауторка илуструје на који начин два писца различитих генерација и поднебља, у готово исто вријеме проговарају о теми недавно минулог рата у Босни и Херцеговини. Она уочава да је поред бројних разлика заједничко за оба писца да су по избору теме дубоко локални и завичајни, али и да проговарају о њој са извјесне временске дистанце настојећи увести и неку врсту „објективне перспективе“. Специфичним језичко-стилским средствима и кроз необичну композицију и Кецмановић и Радуловић покушавају донијети ову тему на оригиналан начин, али с друге стране ослањају се донекле и на већ постојећу традицију ратног романа у српској књижевности. Кроз приповједачке поступке ова два модерно конципирана ратна романа просијава утицај лирског ратног романа Милоша Џрњанског, а он је осјетан и у душевним стањима односно атмосфери осликању у романима: осјећај апсурдности, обезличеност ратом тачније мржњом и злом које он носи, трагање за идентитетом, па чак и подвојеност главног јунака која је код Кецмановића и Радуловића приказана на посве различите начине и са различитом функцијом.

2. Милекић, Валентина (2013), „Мотив дошљака у роману *Не тугуј бронзана стражо*“ у: *Значај српског језика и књижевности у очувању идентитета РС II, Књижевни класици Републике Српске: Кочић и Ђопић*, Филозофски факултет Пале, стр. 339–361.

Анализирајући лик дошљака у Ђопићевом роману *Не тугуј бронзана стражо* ауторка показује да је он суштински основна функција кроз коју се конституишу аутоимажи и хетероимажи (слике о себи, односно слике о другом и другачијем) чиме се отварају имаголошке перспективе. Уочава да ау ликови дошљака у овом роману функционализовани кроз представе о Другом које се литераризују комплексним комбиновањем гласова и перспектива, преплитањем различитих

наративних поступака, продубљеном психологизацијом ликова, као и кориштењем сатирично-хумористичког поступка. Ствара се неколико нивоа за сагледавање слике Другог. Модел испитан у овом раду постаје један од могућих оквира за ишчитавање и тумачење цјелокупног Ђопићевог опуса.

3. Маџура, Сања и Милекић, Валентина (2012), „L’immagine di Venezia nel romanzo serbo contemporaneo“, у: *L’Italia altrove*, Зборник радова са научног скупа, Филолошки факултет Бања Лука, јуни 2011. године.

Анализирајући слику Венеције у савременим српским романима ауторке долазе до закључка да се ова слика литераризује на два различита начина, као: locus amoenus и locus mortis. При томе и у једном и другом случају ови хетероимажи постају важан фактор и поетички поступак за карактеризацију ликова ових романа.

4. Милекић, Валентина (2014), „Хумор и меланхолија сеоба у Ђопићевим романима о постреволуционарним миграцијама“, у: *Ђопићевско моделовање реалности кроз хумор и сатиру*, Зборник радова са научног скупа, Институт за славистику Универзитета „Карл Франц“ у Грацу и Народна и универзитетска библиотека Републике Српске.

У овом раду ауторка показује да је специфични Ђопићев хумор, као једна од основних поетичких константи његовог дјела, одређен, прије свега, особеностима менталитета коме припада и аутор и свијет који приказује. Стога је хумор овде сагледаван са аспекта истраживања менталитета. Ауторка се бавила романима са тематиком постреволуционарних миграција у којима су судари различитих културолошких модела функционализовани кроз представу од Другом и дошла до закључка да су овакве слике Другог литераризоване су првенствено кроз феномен дошљака.

5. Милекић, Валентина (2016), „Хумор и меланхолија другости у Ђопићевим романима“, у: *Бранко Ђопић*, Зборник радова са научног скупа, Андрићград – Вишеград, 26–28. децембра 2014. године, Андрићев институт, стр. 153–177.

У овом раду ауторка покушава на нов начин освијетлити специфични Ђопићев хумор, као једну од најважнијих константи његове поетике. Примијенивши имагологију и истраживање менталитета закључила је да хумор у Ђопићевим романима произилази првенствено из судара и сукоба другости, који су најснажније функционализовани кроз слику Другог. У сусрету са Другим као појединцем

издвојеним из колектива, хумор функционише као један од главних механизама превладавања ксенофобичног страха од другости. Међутим, тек у романима о постреволуционарним миграцијама Ђопићев хумор поприма изразитију критичко-сатиричку димензију и бива употпуњен меланхолијом дошаљка, те се остварује у својој специфичној биполарности отварајући цијелу лепезу нијанси и боја.

6. Милекић, Валентина (2015), „Слика рата у романима Бранка Ђопића“, у: *Српски језик, књижевност, уметност* (зборник радова са IX Међународног научног скупа одржаног Филолошко-умјетничком факултету у Крагујевцу 24-25. октобра 2014. године), ФИЛУМ Крагујевац, октобар 2015. године, 221-235.

Примјеном имагологије и истраживања менталитета ауторка показује да је Ђопићева слика рата функционализована кроз литерарну перцепцију Другог, односно сударе и сукобе различитих менталитета, „дијалеката“ истог менталитета, идеологија итд. Сматра да у начину перцепције Другог Ђопић наглашено литераризује парадоксалност. Када се Други перципирају као колектив долазе до изражавају бројни стереотипи и ксенофобични страх од Другог. Међутим, у сусрету са појединцем, у Ђопићевом Крајишнику надвладава хуманизам човјека оплемењеног патњом и он у Другом сагледава страдалника који му је близак. Својим хуманизмом, простодушношћу и хумором Ђопићеви најуспјелији ликови поништавају границу између оног *ja* и свега што нисам *ja*, што је Друго. Из свега тога закључује да Ђопић и у ратним романима суштински не говори о рату већ ствара модел хуманијег и љепшег живота.

7. Јелић, Данијела и Милекић, Валентина (2016), „Здравице и друге усмене форме у поезији Ђорђа Сладоја“, у: Паисиеви четения – научни трудове, том 53, књ. 1 (зборник радова са међународног научног скупа одржаног у Пловдиву 29-31. октобра 2015. године), Пловдивски универзитет „Паисий Хилендарски“ 2016. године, 156-169.

С обзиром на то да је Ђорђо Сладоје један од оних пјесника који су изразито оријентисани према српској фолклорној традицији анализирано је на који начин он транспонује усмене форме у својим дјелима. Идентификовани су разни модели транспоновања од интонацијског опонашања ритма здравица, преко инкорпорирања кратке форме благослова, па све до тужбалица, питалица, бајалица и успаванки, или

простом кореспонденцијом са усменим жанровима путем наслова пјесме.

б) Стручни радови

7. Милекић, Валентина (2010), „*Топ је био врео Владимира Кецмановића*“, *Нова зора, часопис за књижевност и културу*, бр. 24.
 8. Милекић, Валентина (2010), „Загледаност у апсолут“, (*Журка код Екермана / Ранко Павловић*), *Повеља, часопис за књижевност и културу*, 1/2010, Краљево.
 9. Милекић, Валентина (2012), „Двостабла истина“, (*Епитаф затртима / Сања Маџура*), *Филолог*, бр. 5, Бања Лука, стр. 343–348.
 10. Милекић, Валентина (2012), „Приказ студије о Црњанском *Обалци, школьке, траве* Ане Гвозденовић“, (*Облаци, школьке, траве / Ана Гвозденовић*), *Нова Зора*, бр. 32/33.
 11. Милекић, Валентина (2011), „Бањалучка пролетна рапсодија“, *Крајина*, бр. 38–39, стр. 211–217.
- a) Навести неопходне биографске податке: школовање, успјех у току школовања, кретање у служби, резултати научно-истраживачког или стручног рада, јавна признања, друштвене активности и познавање страних језика;
- б) У прилогу биографије доставити списак објављених научних радова.

2. ЗНАЧАЈ И НАУЧНИ ДОПРИНОС ИСТРАЖИВАЊА

Значај истраживања. Тема докторске дисертације *Слика Босне у српској књижевности 20. вијека* подразумијева истраживање поетичких елемената који су у вези с историјским, географским, антрополошким, карактеролошким, културолошким, имаголошким, политичким и другим аспектима уоченим у канону српске књижевности 20. вијека, прије свега код оних писаца који су своје стваралаштво обиљежили промиштањем историје и менталитета Босне. У овом књижевном корпузу ти елементи чине једну нарочиту типологију, која се снажно везује за судбину, идентитет и менталитет, те колективно памћење српског народа у Босни, ослањајући се, исто тако, на његову културалну интеракцију с другим идентитетима и колективитетима. Ово истраживање има нарочит значај првенствено због тога што се до сада у српској науци у књижевности нико није на овај начин свеобухватно бавио наведеним аспектима и поетичким елементима које кандидаткиња идентификује појмом *слика Босне*. Образложение теме најављује озбиљно, научно

утемељено и обухватно истраживање, које ће освијетлiti проблем и портрет Босне у књижевности, њен менталитет, идентитет, као и друге антрополошке и културолошке аспекте.

Преглед истраживања. У образложењу теме докторске дисертације *Слика Босне у српској књижевности 20. вијека* кандидаткиња се осврће на неке радове који су се бавили истраживањем слике Босне, првенствено у Андрићевом књижевном опусу. Ово истраживање ће се фокусирати, иако не и ограничити, на опус петорице најзначајних писаца српске књижевности 20. вијека, који су своју поетику утемељили на проблему историје и менталитета Босне. Тај литерарни квинтет чине Петар Коцић, Бранко Ђорђић, Иво Андрић, Меша Селимовић и Скендер Кулевић. Што се тиче структуре истраживања, уз неколико стандардних поглавља у којима ће се дати основне уводне и закључне напомене, главни дио ће садржавати основну расправу о *слици Босне* у српској књижевности 20. вијека. На структуру ће утицати и типологија која се, како истиче кандидаткиња, у току самог истраживања наметне као најсврсисходнија. У овој истраживачкој фази, евидентно, тај типолошки аспект се посматра као нераздвојни дио поетичких аспеката књижевних опуса поменутих писаца, као „преплет фикције и аутофикације, хетеро- и аутоимагинирања у тим опусима“.

Мр Валентина Милекић разматрајући проблем истраживања је поред извора користила следећу литературу:

Андрић 2011: Ivo Andrić. *Razvoj duhovnog života u Bosni pod uticajem turske vladavine (doktorska disertacija)*. Banja Luka.

Бахтин 1967: Михаил Бахтин, *Проблеми поетике Достојевског*. Београд: Нолит.

Бахтин 1978: Mihail Bahtin, *Stvaralaštvo Fransoa Rablea i narodna kultura srednjeg veka i renesanse*. Beograd: Nolit.

Божовић 2004: Гојко Божовић, „Грађански свет у роману *Очеви и оци*“, у: *Споменица Слободана Селенића*, САНУ, Научни скупови, књ. CVII. Београд: Одељење језика и књижевности; 8–13.

Брајовић 2010: Тихомир Брајовић, „Имаголошка перспектива и компаративно проучавање српске књижевности, у: *Научни састанак слависта у Вукове дане 9–12.9.2009.* (Зборник радова бр.39/2). Београд; 479–488.

- Брајовић 2012:** Tihomir Brajović. *Komparativni identiteti. Srpska književnost između evropskog i južnoslovenskog konteksta*. Beograd: Službeni glasnik.
- Бужињска, Марковски 2009:** Ана Бужињска и Михал Павел Марковски, „Књижевне теорије века“. Београд: Службени гласник.
- Бурдје 2002:** Јане Бурдје, „Књижевно поље – кратки предуслови и методски принципи“, у: *Крајина*, бр. 2; 28–50.
- Гвозден 2005:** Владимир Гвозден, *Чинови присвајања. Од теорије ка прагматици текста*. Нови Сад: Светови.
- Гвозден 2003:** Владимир Гвозден, *Јован Дучић путописац. Оглед из имагологије*. Нови Сад: Светови.
- Деретић 2004:** Јован Деретић, *Историја српске књижевности*, Београд: Просвета.
- Димитријевић 2004:** Бојан Димитријевић, „Слободан Селенић – индивидуална траума и друштвени покрети“, у: *Споменица Слободана Селенића*, САНУ, Научни склопови, књ. CVII. Београд: Одељење језика и књижевности; 1–5.
- Дукић и остали 2009:** Давор Дукић, Зринка Блажевић, Лахорка Поје Плејић, Ивана Брковић, *Како видимо стране земље, Увод у имагологију*. Загреб: Средња Европа.
- Ђорђевић 2006:** Бојан Ђорђевић, Културолошки аспекти опозиције *свој: туђ* у време рата и окупације (1941–1944), у: *Свој и туђ, Слика другог у балканским и средњоевропским књижевностима* (зборник радова). Београд: Институт за књижевност и уметност; 227–235.
- Егерић 2001:** Мирослав Егерић, *Антологија савремене српске сатире*. Бањалука / Београд / Нови Сад: Задужбина „Петар Кочић“ / ИТП „Змај“.
- Јеремић 2004:** Љубиша Јеремић, „Лукава недоследност Селенићевог романескног писма: историја, идеологија, политика као узалудан говор“, у: *Споменица Слободана Селенића*, САНУ, Научни склопови, књ. CVII. Београд: Одељење језика и књижевности; 21–27.
- Ковач 2006:** Звонко Ковач, „Своје и страно у новоповијесном роману“, у: *Свој и туђ, Слика другог у балканским и средњоевропским књижевностима* (зборник радова). Београд: Институт за књижевност и уметност; 355–369.
- Константиновић 2004:** Зоран Константиновић, „*Timor mortis* као грађа за анализу нашег менталитета“, у: *Споменица Слободана Селенића*, САНУ, Научни склопови, књ. CVII. Београд: Одељење језика и књижевности; 42–49.
- Константиновић 2006а:** Зоран Константиновић, „Компаративна имагологија

- балканског и средњеевропског простора“, у: *Свој и туђ, Слика другог у балканским и средњоевропским књижевностима* (зборник радова). Београд: Институт за књижевност и уметност; 11–17.
- Константиновић 1986:** Зоран Константиновић, „Од имагологије до истраживања менталитета“, у: *Умјетност ријечи, XXX*; 137–142.
- Константиновић 2006б:** Зоран Константиновић, *Литерарно дело и национални менталитет*. Београд: Народна књига / Алфа.
- Константиновић 2010:** Radomir Konstantinović, *Filosofija palanke*. Beograd: Otkrovenje.
- Купер 1984:** Henry R. Cooper. Slika Bosne u književnom djelu Ive Andrića. *Izraz*. LV, XXIX, broj 6, 395–412.
- Ле Гоф 2002:** Жак Ле Гоф, „Менталитети – Двосмислена историја“ (са француског превео Младен Шукало), у: *Крајина*, бр. 2; 9–27.
- Лерсен 2007:** Joep Leerssen. Imagology: History and method. *Imagology. The cultural construction and literary representation of national characters*. Amsterdam – New York, 17–32.
- Лешић 2008:** Зденко Лешић, *Теорија књижевности*. Београд: Службени гласник.
- Мацура 2006:** Сања Мацура, „Мотив дошљака у романима Слободана Селенића“, у: *Свој и туђ, Слика другог у балканским и средњоевропским књижевностима* (зборник радова). Београд: Институт за књижевност и уметност; 347–355.
- Мацура 2011:** Сања Мацура, *Епитаф затртима*. Лакташи: Графомарк.
- Мацура 2012:** Сања Мацура, *Наративни лавиринт*, Улазак. Бањалука: Народна и универзитетска библиотека Републике Српске.
- Милосављевић 2000:** Петар Милосављевић, *Методологија проучавања књижевности*. Београд: Требник.
- Мустеданагић 2002:** Lidija Mustedanagić, *Groteskni brevijar Borislava Pekića*. Novi Sad: Stylos.
- Норис:** Дејвид А. Норис „Слика града у Горском вијенцу: почетак једне традиције у српској књижевности“, у: *Зборник Матице српске за књижевност и језик*, књ. 45, свеска 1–3; 97–107.
- Палавестра 1995:** Предраг Палавестра, “Мотив дошљака у новијој српској књижевности“, у: *Критичке расправе*. Београд: Просвета; 107–130.
- Пантић 2004:** Михајло Пантић, „Слика другог у романима Слободана Селенића“, у:

Споменица Слободана Селенића, САНУ, Научни скупови, књ. CVII. Београд:
Одељење језика и књижевности; 15–20.

Пејановић 2013: Радован В. Пејановић, *Горштаци и Војводина*. Нови Сад:
Академска књига.

Петрињска 2004: Магдалена Петрињска, „Романсијер – песник уништене класе“, у:
Споменица Слободана Селенића, САНУ, Научни скупови, књ. CVII. Београд:
Одељење језика и књижевности; 37–39.

Поповић 2012: Ранко Поповић, *Горка ведрина Истока. Хумор у Андрићевим
романима*. Бања Лука: Арт прнт.

Реке 2002: Реке Вернер, „Историја књижевности – историја менталитета“ (са
њемачког превела Корнелија Тањга), у: *Крајина*, бр. 2; 51–61.

Стојановић 2006: Милена Стојановић, „Слика о другом као палимпсест слике о
себи“, у: *Свој и туђ, Слика другог у балканским и средњоевропским књижевностима*
(зборник радова). Београд: Институт за књижевност и уметност; 305–313.

Тодорова 1997: Maria Todorova. *Imagining the Balkans*. New York: Oxford University
Press.

Тутњевић 2006: Станиша Тутњевић, „Питање идентитета и алтеритета у
средњоевропским и балканским књижевностима“, у: *Свој и туђ, Слика другог у
балканским и средњоевропским књижевностима* (зборник радова). Београд:
Институт за књижевност и уметност; 41–55.

Цвијић 1966: Јован Цвијић, *Балканско полуострво и јужнословенске земље*.
Београд: Завод за издавање уџбеника СР Србије.

Чајкановић 2003: Веселин Чајкановић, *Стара српска религија и митологија*. Ниш:
ДИГП „Просвета“.

Цацић 1960: Petar Džadžić, *Posleratna srpska pripovetka*. Novi Sad: Novinsko
preduzeće „PROGRES“.

Цацић 1995: Петар Цацић, *Homo balcanicus, homo heroicus*. Београд: Завод за у

Шамић 1962: Midhat Šamić. *Istorijski izvori* Travničke hronike Ive Andrića i njihova
umjetnička transpozicija. Sarajevo: Veselin Masleša.

Шамић 1966: Midhat Šamić. *Francuski putnici u Bosni na pragu XIX stoljeća i njihovi
utisci o njoj*. Sarajevo: Veselin Masleša.

џбенике и наставна средства.

Шијаковић 2002: Богољуб Шијаковић, *Пред лицем другог*. Београд / Никшић:

Шмуља 2013: Саша Шмуља. Критичка перцепција Босне у дјелу Иве Андрића. *Иво Андрич и балканското историческо битие*. Пловдивски универзитет Паисий Хилендарски. Филологически факултет, 148–160.

Шмуља 2016: Саша Шмуља. Тухаф вилајет. Перцепција Босне и културална интеракција у књижевном дјелу Иве Андрића, *Прилози настави српског језика и књижевности*, Бања Лука, број 5, 2016, 43–69.

Шукало 2006: Младен Шукало, „Отворено и затворено града и села (у роману *Зимско љетовање* Владана Деснице)“, у: *Свој и туђ, Слика другог у балканским и средњоевропским књижевностима* (зборник радова). Београд: Институт за књижевност и уметност; 313–329.

Шукало 2004: Младен Шукало, „Судар култура као поетички оквир у дјелу Слободана Селенића“, у *Споменица Слободана Селенића*, САНУ, Научни скупови, књ. CVII. Београд: Одељење језика и књижевности; 55–63.

Шукало 2002: Младен Шукало, *Одмрзавање језика*. Бањалука / Београд: Графид / Просвета.

Шукало 2012: Младен Шукало. Страност и менталитет у *Травничкој хроници* Иве Андрића. *Андрић између истока и запада*. АНУРС, Одјељење књижевности и умјетности. Књига 22. Бања Лука, 299–315.

Радна хипотеза с циљем истраживања. Кандидаткиња полази од хипотезе да у српској науци о књижевности до сада није написан прегледан и свеобухватан рад, заснован на оригиналном истраживању проведеном „на цјелокупном корпусу српске књижевности 20. вијека, а у којем је извршена анализа *слике Босне*“. Радна хипотеза је заснована „на нужности и неопходности оваквог истраживања, чији би резултат била цјеловита студија у којој је, уз помоћ савремене књижевнотеоријске и књижевнокомпаративне методологије, истражена и презентована књижевна *слика Босне* као укупност поетичких, историјских, географских, антрополошких, карактеролошких, културолошких, имаголошких и других елемената, уочених у српском књижевном канону 20. вијека“. Кандидаткиња наглашава да ће ово истраживање довести до нових спознаја у односу на досадашњу ситуацију у српској науци о књижевности, али исто тако и у књижевнотеоријској пракси. Основни циљ овог истраживања је успјешно спроведена анализа, синтеза, компарација и

типологизација горепоменутих поетичких аспеката, што ће довести до конкретног научног резултата и доприноса у виду дисертације која ће на свеобухватан начин презентовати књижевни портрет и менталитет Босне у српској књижевности 20. вијека.

Материјал и метод рада. Као грађу, кандидаткиња наводи сабрана дјела Петра Кочића, Бранка Ђопића, Иве Андрића, Меше Селимовића и Скендера Куленовића, у научно и критички релевантним издањима. Методологија рада је, како истиче, ослоњена прије свега на имаголошке теоријске аспекте као и на одређена настојања да се истраживање менталитета као књижевне категорије инаугурише као књижевнонаучно релевантна методологија. Кандидаткиња такође наводи да ће се према потреби ослањати и на друге савремене књижевне теорије као што су нови историзам, културолошке студије итд. Из свега је видљиво да ће рад бити заснован на методолошкој оркестрацији и избалансираности приступа, снажно темељеног на аналитично-синтетичком и компаратистичким настојањима да се дâ цјеловита литерарна слика Босне у српској књижевности 20. вијека.

Научни допринос истраживања. Овако постављено образложење теме докторске дисертације под називом *Слика Босне у српској књижевности 20. вијека* упућује на могућност да се реализује веома озбиљан научни допринос, а то је цјеловита и прегледна студија о оним аспектима српске књижевности 20. вијека који у први план истичу укупност историјских, антрополошких, карактеролошких, културолошких, и бројних других елементата који чине књижевни портрет ове по много чему сложене покрајине. Овако амбициозан и широко заснован план истраживања обећава да ће дисертација, уколико буде успјешно изведена и одбрањена, понудити до сада најозбиљнији, али исто тако и најобухватнији критичко-аналитички резултат на пољу проучавања оних аспеката српске књижевности који су у снажној вези са историјом, идентитетом, менталитетом, колективним памћењем и културалном интеракцијом у Босни.

- а) Значај истраживања;
- б) Преглед истраживања;
- в) Радна хипотеза са циљем истраживања;
- г) Материјал и метод рада;
- д) Научни допринос истраживања.

3. ОЦЛЕНА И ПРИЈЕДЛОГ

У складу с горенаведеним чињеницама, констатујемо да је кандидаткиња мр Валентина Милекић научно и стручно квалификована за израду докторске дисертације под називом *Слика Босне у српској књижевности 20. вијека*. Јасно је истакнута научна оправданост, а исто тако јасно су наведени и конкретни резултати, циљеви, хипотезе и методологија овог истраживања. Одабрана методологија је у складу с актуелним токовима у науци о књижевности и омогућава кандидаткињи комплексне захвате при рјешавању овог широко постављеног тематског проблема. Због свега претходно наведеног констатујемо да су тема и кандидат подобни, те препоручујемо Наставно-научном вијећу Филолошког факултета Универзитета у Бањој Луци да одобри мр Валентини Милекић израду докторске дисертације под називом *Слика Босне у српској књижевности 20. вијека*.

- а) Кратка оцјена о научним и стручним квалификација ма кандидата тј. о његовим способностима да приступи изради дисертације;
- б) Научна или практична оправданост предложених истраживања и резултати који се могу очекивати;
- в) Мишљење о предложеној методи истраживања;
- г) Уколико комисија сматра да кандидат не посједује одговарајуће научне и стручне квалификације, да неке претпоставке кандидата у вези пријављене дисертације нису тачне или је предложен метод рада неадекватан, исти треба детаљно обrazložити.
- д) Приједлог са образложеном оцјеном о подобности теме и кандидата (Обавезно написати оцјену да ли су тема и кандидат подобни или не)

ПОТПИС ЧЛАНОВА КОМИСИЈЕ

Проф. др Саша Шмуља

Филолошки факултет Универзитета у Бањој Луци,
УНО Опште студије књижевности, предсједник Комисије

Проф. др Снежана Милосављевић Милић

Филозофски факултет Универзитета у Нишу,
УНО Српска и компаративна књижевност, члан Комисије

Проф. др Сања Маћура

Филолошки факултет Универзитета у Бањој Луци,
УНО Теорија књижевности, члан Комисије